

מנחת אהרן

מנחת אהרן

ס"ט א מ"י פ"ח מה"ל
למטה ב"ה ה"ט
[וה"ל] קמ"ט ט"ז
י"ד מ"י קמ"ט פ"ח י"ז
ע ב ט"ז י"ד מ"י קמ"ט
[ש"ל] ט"ז פ"ח י"ז
ג א ב ט"ז י"ד מ"י קמ"ט
קמ"ט פ"ח י"ז

אלמא מריש ירחא מנין. וה"ל דלמא משום רחיה רלשונה קרי
ליה תוך ימי נדה "פרש" דריין מדקאמר קובעת תוך ימי
נדחה משמע דפעט ג' דהוא הקבוע (ד) הו' כימי נדה אלמא
חשיב כאלו נדה ריש ירחא והקסא לו ריב"ל דלמא לא פירך לו

ואמר רב יהודה. דהאי ט"ו היינו לטובלה שהוא כ"ג לראייה
ושינתה לכו"ק ומי דמי מני יום כ"ג אקורה לשמש. וקס"ד דהאי כ"ג
לאו לראייה דילוג קאמר אל"ל כ"ג לאותו יום שיהיה רחיה לראות
בו דילוגו דהו' יום י"ז לראייה ובתוך ימי זבה היא לראייה כ"ז (א):

ואמר רב יהודה אמר שמואל ל"ש אלא ט"ו
לשביילתה שהו' כ"ב לראייה ושינתה ליום
כ"ו דכי הרדי ואחו עשרין וחרתי קיימא לה
בתוך ימי זבתה וקתני זה וזה אסורין אלא
"דריישנין לה וקסבר רב פפא עשרין וחרתי
מעשרין וחרתי כנינן נדה ופתחה מעשרין
ו' מעינן א"ל רב הונא בריה דרב יהושע לרב
פפא ממאי דלמא עשרין וחרתי נמי מעשרין
ו' מעינן דכי הרדי ואחו עשרין וחרתי קיימא
לה בתוך ימי נדחה וה"ל מסתברא דאי לא
תימא הכי האי תרגולתא דרמיא יומא וכבשה
יומא ורמיא יומא וכבשה יומא וכבשה חרי
יומי ורמיא חד יומא כי הדרה נקמה כדלקמיה
נקמה או כדמעיקרא נקמה על כרחך
כדלקמיה נקמה א"ל רב פפא אלא הא
דאמר ר"ל "אשה קובעת לה וסת בתוך ימי
זבתה ואין אשה קובעת לה וסת בתוך ימי
נדחה ורבי יוחנן אמר אשה קובעת לה וסת
בתוך ימי נדחה ה"ל לאו כגון דחזאי ריש
ירחא וחמשה בירחא וריש ירחא וחמשה
בירחא לא הוא וקאמר אשה קובעת לה וסת
בתוך ימי נדחה אלמא מריש ירחא כנינא
א"ל לא הכי א"ר יוחנן כגון דחזאי ריש ירחא
וריש ירחא ועשרין וחמשה בירחא וריש ירחא
כי אחא רבין וכל נדחיה ימא "אמרה כרב
הונא בריה דרב יהושע :

הדרן עלך בנות כותים

חמה לומר "כיון כדמעיקרא נקמה וחסדי כאלו רחיה ריש ירחא
כיון דאכתי לא קבעה לה וסת ברש ירחא דלא דמי להאיא דלעיל
דכבר קביע לה וסת לכ"ב כדקאמר יהיה למודה לראות ונראה
לפרש דמיירי כגון שראתה ג' זמני ברש ירחא ו' בירחא ואין
לחש אס אין הס"ס מזכיר תלחא זמני דה"ל כ"ב (עס דף א.) לא
קאמר תלחא זמני גבי קפלה ורלחה ווא דנקט והסתחא חזאי כה'
בירחא ובריש ירחא לא חזאי לאו משום דע"י רחיה ו' הסתחא קבעה לה
וסת דהא קבעה לה כבר נג' זמני קמאי אלא לומר ק' שדיה שעתה
ברחיה ו' כררבי דואר דלמך כ"ב (לעיל דף ד.) לזון דיה שעתה
אלא בשעת וסת דזקא ומיה אף בלא בירחא הסתחא היה מני למימר
דקבעה לה וסת לענין שאסורה כה' בירחא עד שחוקקו אסות ג'
פעמים והסתחא מוכח אע"ג דכררבי לא חזאי ריש ירחא קבעה לה
וסת כה' בירחא משום דכיון שראתה ג' זמני ה' בירחא גם כדוד
ד' חזוב כאלו רחיה ריש ירחא ו' כ"ב מ"כ' מנין והאי מני
למימר וליטעמך דלוקמית מילתיה דר' יוחנן כמעין פתוח א"ל הקשה
מחגי דפ"ק (עס דף א.) דקתני דלינה בודקת בימי נדה א"ל הא חשיב
שראתה אע"ג ד' וכהי איירי מחגי דהסת דכהי לא קבעה לה וסתה :

הדרן עלך בנות כותים

הו' תוך ימי נדחה ממש דהא נדה היא מריש ירחא ופעט ג' הו' ימי נדה
ג' תוך ימי נדה אלמא לפי חשנון הראוי מנין: א"ל לא אלא הכי א"ר יוחנן
וכינעית כ"ח דה"ל הך ראייה כמרימא שהיא שליטת לראיה של ר"ח נמוך
קרי ליה תוך ימי נדחה דהא נדה היא. וטעמא מלי הו' קביעות הא אורחה
כ"ח דמיס ימירי יתוספו כה: אמרוה. להא דרבי יוחנן: כרב הונא. וכדממרינן:

הדרן עלך בנות כותים

הגות הב"ח
(א) ושי" דה ואמר ר' יונה דריה וקמי ברי"ל: (ב) ד"ה וסבי גמי פתחיה (ג) ד"ה ולי לא ספח (ד) וכו' הדרה נקמה כדלקמיה (ה) חת: (ו) חת: דה אלמא וכו' הקבוע ט"ז כ"ג מ"ט:

[ל"א]

[ל"א]

מוסף רש"י
בתוך ימי זבתה.
כגון רחיה כ"ח חזרה
ורחיה כ"ג לנדה.
שעומדת בימים שהיא
רחיה לנה, דהיינו י"ח
יום שבין נדה לנדה,
וחזרה ורחיה כ"ח
וע"ז למדש חזרה
ורחיה כ"ג למדש ולא
רחיה כ"ח שלפניו,
שקבעה לה וסת לע"ז
כדש ומלטרפין רמי
לחיות דמי זבה לכן
רחיה לקביעות וסת
(לעיל א.)

בתוך ימי נדחה.
כגון רחיה כ"ח חזרה
ורחיה כ"ג ממיש נדה,
דהיינו בימי נדות, וחזרה
ורחיה עד פעמים
כמעט נדה, לא
קבעה וסת, שאין ראייה
ימי נדה ראייה לקבוע
שהיא עולה לראות בימי
נדחה (עס).
כגון דחזאי כו'
וריש ירחא. דהוא
לראיה כמרימא בימי
נדחה, דלפילו הכי
הוא קביעות וסת כ"ח
ירחא, דאמרינן. וסתה
כ"ח ברש ירחא קבעה והא
דלקמים וחו' רמי
יחירי הוא דאתוספו
בה. דהא דחזאי קבעה,
משום דתחילה הוסת
הסוק ממנין פסוס,
וגם ראייה אסורה
משביע לה כמעין
פסוס, דלמך הא
דלקמים וחו' מוסתת
דמיס הוא (עס).

הדרן עלך בנות כותים

דריש ראייה שליטת כ"ח נקמה חזרה. וכו' יחיה לומר הכי וכל דמעיקרא נקמה חזרה כאלו רחיה רחיה וסת ברש ירחא ולא דמי לחדא ולעיל רב"י קבעה לה וסת כהי ו' דריש
מכא כגון דחזאי ג' זמני ברש ירחא וחמשה בירחא אלא שנתלמד לו וסת למיך כ"ב קבעה ורחיה קבעה ורחיה לא נקט אלא תרי זמני ולפי זה הו' נקט וחמשה חזאי כמרימא בירחא וברישי ירחא לא חזאי
לא קרי ליה פסוס דריש חמשה קביעות וסת דהא אלא לומר שיהיה ששה בירחא ו' חזאי כ"ב לאו דחזאי לא וסת חמשה בירחא
פסוס וסתה ולא קבעה לה וסת אלא בתוך ימי נדחה. ולפי דברי רב פפא קשה מינ' ד"ל ר' יוחנן רבין ירכיב ליה דמות בודקת תוך ימי נדחה וחיבוק דילמא קבעה לה וסת ולכא לשנוי כי קאמר ר' יוחנן דחזאי משניין
פסוס והוא קרי פסוס פסוס כמרימא וראשונה בימי נדה כמרי' והם רשי פירך קי נראה מלפני אהרן דה"ל שם רשי: סליק פירך בנות כותים כ"ב

(ב) וכל המבוא ליה ואל דקאמר דקביעות וכו' רחיה שליטת כ"ח נקמה .